

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025, č. j.: X.

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025, č. j.: X., se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025, č. j.: X., jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2025, č. j.: X., kterým byl žalobkyni od 20. 2. 2025 odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že zjištění obsažená v posudku o invaliditě neodpovídají skutečnému rozsahu jejího funkčního postižení. Posudek nerespektuje její komplexní zdravotní stav, jelikož zůstala nehodnocená vyšší psychická tenze. Ačkoli se pro postižení dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. stanoví rozpětí poklesu pracovní schopnosti 30 až 40 %, žalovaná bez zdůvodnění zvolila dolní hranici. Nevzala přitom v úvahu stav žalobkyně po X., její neurologický nálezn (X.) a omezení v denních činnostech spojená s nutností častého odpočinku a snížení výkonu. Zdravotní problémy trvale omezují pracovní schopnost žalobkyně kvantitativně i kvalitativně, přičemž podle posudku zaměstnavatele není schopna plně vykonávat svoji pracovní náplň, protože jí byly poskytnuty úlevy. Žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě rekapitulovala dosavadní průběh řízení a žalobní námitky. Dostupné medicínské prameny nesvědčily ve prospěch invalidity. Posudkový lékař zvolil dolní hranici procentního rozpětí kvůli nepřítomnosti závažné poruchy nervu i adaptaci na zdravotní postižení, tzn. v udané taxaci byly dostatečně zhodnoceny pracovní pokles i dosud vykonávaná pracovní činnost. Předmětem posudků o invaliditě je vyhodnocení pracovních schopností vzhledem k objektivně zjištěnému zdravotnímu stavu žadatele o invalidní důchod, a to výlučně posudkovým lékařem, eventuálně znalcem. Poněvadž funkční omezení nesplňovala kritéria invalidity, je žaloba nedůvodná.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že prvoinstančním rozhodnutím ze dne 21. 1. 2025, č. j.: X., byl žalobkyni od 20. 2. 2025 odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 z.d.p. Dle odůvodnění není žalobkyně invalidní ani v prvním stupni, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 15. 1. 2025, č. j.: LPS/2024/25229-P2_CSSZ, poklesla její pracovní schopnost o 30 %.
5. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
6. Podle druhostupňového posudku (posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 22. 4. 2025, č. j.: LPS/2025/586-NR-STC_CSSZ) žalobkyně není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 z.d.p., míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 30 %; námitkám nemohlo být vyhověno.
7. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 6. 5. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní*

důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.

11. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
12. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
13. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) z.d.p. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
14. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV v Praze ze dne 19. 2. 2026, e. č.: SZ/2025/1136-PH-10. Dne 19. 2. 2026 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékaře v oboru ortopedie. Jednání komise byla žalobkyně přítomna, přičemž byla vyšetřena lékařem v oboru ortopedie. Jako posudkově významné odborné lékařské nálezy komise vyhodnotila zprávu z neurologického vyšetření MUDr. X. ze dne 15. 1. 2025, zprávy z neurologického vyšetření MUDr. X. ze dnů 17. 6. 2024, 1. 7. 2024 a 9. 12. 2024, zprávu MUDr. X. ze dne 5. 6. 2024 a zprávu z X. vyšetření 6/2024. Konstatovány byly X. Komise shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo středně těžké funkční postižení páteře s poruchou statodynamiky a s často recidivujícími projevy kořenového dráždění dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Míra poklesu pracovní schopnosti činila 35 %, žalobkyně tudíž byla nadále invalidní v prvním stupni. Platnost posudku byla určena do X.
15. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu si soud vyžádal posudek PK MPSV v Praze ze dne 19. 2. 2026, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy postižení dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., jakož i stran určení a řádného zdůvodnění procentní míry poklesu žalobkyniny schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Z posudku PK MPSV v Praze je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen na základě vyšetření při jednání komise a zdravotnické dokumentace, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
16. Podle posudku PK MPSV v Praze byla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Z tohoto důvodu soud na základě ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaná vycházet z posudku PK MPSV v Praze a zaujme stanovisko, že byly splněny podmínky pro přiznání invalidity, čemuž přizpůsobí další procesní postup.
17. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaná vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázána.

18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, avšak žádné náklady řízení jí nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. dubna 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce